

ת"פ 4382/11/20 - פלונית נגד פלוני 2. מדינת ישראל

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 4382-11-20 מדינת ישראל נ' פלוני
תיק חיצוני: 57859/2020

לפני כב' סגנית הנשיא, השופטת נגה שמואלי מאייר
המבקשת:
נגד
המשיבים
1. פלוני 2. מדינת ישראל (תביעות לכיש)

החלטה

לפני בקשה לעיון בתיק בית המשפט בהתאם לתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים),
תשס"ג-2003.

רקע (עיקרי הדברים)

- ביום 02.11.2020, הוגש כנגד הנאשם כתב אישום, וביום 01.02.2021 הנאשם הודה, הורשע וניתן פסק דין בעניינו בעבירות של **תקיפה סתם - בן זוג ואיומים** לפי סעיפים 382(ב)(1) ו-192 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
- המבקשת**, שהינה נפגעת העבירה בתיק זה, הגישה בקשה לבית המשפט ביום 19.05.2022, ובה היא עתרה לקבל את "**תיק המשפט...ואת הסיכום של המשפט...**", לצורך דיון בבית המשפט הרבני.
- הסנגור** ציין בתגובתו כי הוא אינו מייצג את הנאשם בהליך, ואולם מסר כי הנאשם מתנגד מצדו לבקשה, מבלי שנתן לכך טעמים. **המאשימה** מסרה כי היא אינה מתנגדת להעברת הכרעת דין וגזר הדין לידיה של המבקשת, וכל הנוגע ליתר החומרים בתיק, היא השאירה את העניין לשיקול דעתו של בית המשפט.

דיון והכרעה

- נקודת המוצא לבחינת הבקשה הינה כי זכותו של כל אדם לעיון בתיקי בית המשפט. זכות העיון נגזרת מעיקרון פומביות הדיון הקבוע בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, התשמ"ד-1984, ובסעיף 68 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב]. התשמ"ד-1984 (וראו לעניין זה גם, רע"א 1026/14 **יששכר רובין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.03.2014) להלן: "**עניין רובין**"). זוהי גם מגמתו של סעיף 4 לתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים), תשס"ג-2003 (להלן: "**התקנות**"), הקובע כך:

(א) כל אדם רשאי לבקש מבית המשפט לעיון בתיק בית משפט (להלן - בקשת עיון), ובלבד שהעיון בו אינו אסור על פי דין.

עמוד 1

(ב) בקשת עיון תוגש לשופט או רשם שהתיק נדון לפניו, ובאין אפשרות כאמור, לשופט או רשם שיקבע נשיא בית המשפט.

(ד) בבואו לשקול בקשת עיון, ייתן בית המשפט את דעתו, בין השאר, לעניינו בתיק של המבקש, לענינים של בעלי הדין ושל מי שעלול להיפגע כתוצאה מהעיון, וכן לסבירות הקצאת המשאבים הנדרשת לשם היענות לבקשה.

(ו) החליט בית המשפט להתיר את העיון, רשאי הוא לקבוע בהחלטתו כל תנאי או הסדר הדרושים כדי לאזן בין הצורך בעיון לבין הפגיעה אשר עלולה להיגרם לבעלי הדין או לצד שלישי בשל העיון, לרבות השמטת פרטים, הגבלת מספר המעיינים ונקיטת אמצעים למניעת זיהוים של בעלי דין או אנשים אחרים; בית המשפט רשאי להגביל את היקף העיון ולהתנותו בתנאים, אם ראה כי הקצאת המשאבים הנדרשת מחייבת זאת.

5. בשלב הראשון לפי סעיף 4 לתקנות, נדרש בית המשפט לבדוק האם קיים איסור שבדין להמצאת המסמכים המבוקשים על ידי המבקש (וראו לעניין זה, רע"א 943/15 אליין קליין נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ (פורסם בנבו, 23.06.2015)). במידה ואין איסור על פי דין, הפסיקה קבעה כאמור, כי ככלל יש לאפשר לעיון בתיקי בית המשפט, למעט מקרים שבהם יש סיבה המצדיקה למנוע זאת: **"בהיעדר הסבר קונקרטי באשר לפגיעה העלולה להיגרם כתוצאה מחשיפתם של מסמכים ספציפיים, יש לאפשר את העיון, שכן "מעקרון פומביות הדין וחופש המידע נובע שבהיעדר טעם מיוחד המונע זאת רשאי כל אדם לעיין בתיקי בית המשפט"** (ראו לעניין זה, בג"ץ 9474/00 אליעזר גל נ' ראש-עיריית חיפה, עמרם מצנע, נט(3) 714 (2004)). עוד יצוין כי מבקש העיון אינו נדרש, כתנאי מוקדם לעיון, להצביע על זיקה או עניין אישי בתיק (עניין רובין לעיל).

6. עם זאת, זכות העיון אינה זכות אבסולוטית, ויש לאזנה למול זכויות ואינטרסים אחרים, כגון הפגיעה הפוטנציאלית בבעלי הדין בתיק, בצדדים שלישיים או באינטרס הציבורי, כמו גם שקילות סבירות הקצאת המשאבים הנדרשת לשם היענות לבקשה. עוד יצוין, כי בית המשפט רשאי אף להתנות את העיון בתנאים, ולהורות על נקיטת אמצעים שיפחיתו את הפגיעה באינטרסים של בעלי הדין ושל צדדים שלישיים (וראו עניין רובין לעיל, וכן ראו, עע"מ 3195/18 אורן יצחקיאן נ' המועצה המקומית שהם- רשות הרישוי לעסקים (פורסם בנבו, 10.06.2019) להלן: **"עניין יצחקיאן"**).

7. מכיוון שהכלל הינו המצאת המסמכים, אזי שעל המתנגד לעיון בהם, רובץ הנטל לשכנע את בית המשפט בקיומו של טעם ממשי, המצדיק את שלילת העיון ואף לספק הסבר קונקרטי ומפורט באשר לפגיעה העלולה להיגרם כתוצאה מחשיפתם של המסמכים המבוקשים (עניין יצחקיאן לעיל).

8. מקום שבו נמצא כי ישנה פגיעה אפשרית שתגרם כתוצאה מחשיפת המסמכים, אזי כאמור, יש לערוך איזון בין הפגיעה האפשרית שתיגרם כתוצאה מהעיון, לבין זכות העיון המתבקשת בנסיבות העניין (ראו לעניין זה, רע"א 943/15 אליין קליין נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ (פורסם בנבו, 23.06.2015)).

9. **ומן התם אל הכא**, בכל הנוגע להמצאת הכרעת הדין וגזר הדין, נראה כי קבלת הבקשה אינה סותרת כל דין, הצדדים לא טענו זאת, מה גם שהתיק התנהל **בדלתיים פתוחות**. כמו כן, עיון בהכרעת הדין וגזר הדין, הובילו אותי לכלל מסקנה כי לנאשם או לאינטרס הציבורי לא יגרם כל נזק מיוחד מחשיפתם. באותם הפרוטוקולים המבוקשים אין פגיעה חמורה ולא מידתית בפרטיותו של הנאשם או של אחר. כמו כן, סבורתי כי אין בחשיפת הכרעת הדין וגזר הדין

באמצעות מזכירות בית המשפט, משום הקצאת משאבים לא סבירה. בנוסף לאלה, יש לזכור כי בעניינו המבקשת הינה נפגעת העבירה בתיק זה, אשר לה זכויות קנויות רבות יותר מאשר לאדם אחר בכל הנוגע לעיון בתיק (וראו חוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001, וכן, ע"פ 541/20 פלוני נ' **מדינת ישראל** (נבו, 03.08.2020): "**איני רואה מניעה לכך שנפגע העבירה יהיה זכאי, בהעדר טעמים של חיסיון או פגיעה בפרטיות, לקבל גם את הכרעת הדין ואת גזר הדין, במלואם או בחלקם**").

10. כאמור זה מכבר, המאשימה לא התנגדה לבקשה ואף הנאשם, מטעמיו שלו, לא הצביע על כל טעם ממשי, או סיפק הסבר קונקרטי ומפורט מדוע אין להמציא למבקשת את החומרים המבוקשים. בעניין זה אציין כי המבקשת נימקה את בקשתה בכך שהיא מעוניינת לעיין בחומרים לצורך דיון שמתקיים בין הצדדים בבית הדין הרבני, כשברי כי פסק הדין שניתן בעניינו של הנאשם עשו להיות רלוונטי למבקשת ובהחלט מעניינה. בלאו הכי יצוין, כי הגם אם הייתי מוצאת כי המבקשת לא הצביעה על טעם של ממש לקבלת החומרים, עדיין, הנאשם מצדו לא הצביע על פגיעה מיוחדת שתגרם לו מחשיפת החומרים האמורים, מלבד אותה פגיעה הכרוכה מעצם טיבו וטבעו של ההליך הפלילי, העלולה לגרום לנאשם פגיעה במישורי חייו השונים כמו נזק לשמו הטוב, פגיעה במשפחתו ופגיעה בעבודתו ובמשלח ידו, תוך שאין בפגיעה זו כשלעצמה להטות את הכף לעבר דחיית הבקשה (ראו והשוו, בש"פ 197/12 עמי **חדד נ' מדינת ישראל** (נבו, 16.02.2012)).

11. **בכל הנוגע לעיון בכתב האישום המתוקן**, נוכח האמור בסעיף 9 לחוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001, ברי כי לנפגע העברה זכות קנויה לעיין בכתב האישום, למעט בסייגים המנויים בחוק. בעניינו, עיון המבקשת בכתב האישום לא אסור על פי דין, מה גם שהמאשימה הסכימה לבקשה.

12. עוד אציין כי בבקשתה עתרה המתלוננת כאמור לקבל את: "**תיק המשפט...ואת הסיכום של המשפט...**", ואולם נראה כי למעט הכרעת הדין, גזר הדין, וכתב האישום המתוקן, אין מסמכים נוספים בתיק בית המשפט שניתן להעבירם לעיון המבקשת.

13. מכל האמור, לא מצאתי סיבה של ממש שלא להיעתר לבקשה, ומשכך הריני מתירה למבקשת לעיין באמצעות מזכירות בית המשפט בקרית גת בהכרעת הדין ובגזר הדין שניתנו על ידי ביום 01.02.2021, וכן בכתב האישום המתוקן ובהחלטתי לתיקון פרוטוקול מיום 10.02.2021.

14. העתק ההחלטה ישלח לבאי כוח הצדדים ולמבקשת.

ניתנה היום, ד' סיוון תשפ"ב, 03 יוני 2022, בהעדר הצדדים.